

[Startside](#) > ... > [Pengekrav](#) > [Sikring Af Aktiver Under En Kravsprocedure I Et EU-land](#) > [Spain](#)

Sikring af aktiver under en kravsprocedure i et EU-land

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 De forskellige typer retsmidler

Civile retsplejeregler (først og fremmest den civile retsplejelov (*Ley de Enjuiciamiento Civil* — LEC)) er den primære kilde til retsbevarende foranstaltninger. Der findes dog også andre foranstaltninger, som er fastsat i materielle særlove.

Blandt de retsbevarende foranstaltninger i LEC (artikel 727) findes bl.a.:

1. Indefrysning af aktiver (*el embargo preventivo de bienes*) med henblik på fuldbyrdelse af domme gennem en afgørelse om tilrådighedsstillelse af penge eller udbytte, lejeindtægter og ombyttelige varer, hvis kontantværdi kan anslås ved at anvende faste priser.
2. Retslig forvaltning eller retspålagt konkursbehandling af anlægsaktiver (*la intervención o la administración de bienes productivos*), når der indgives anmodning om afgørelse om deres tilrådighedsstillelse i egenskab af ejer, brugshaver eller enhver anden egenskab, der medfører en interesse i opretholdelse eller forbedring af produktiviteten, eller når sidstnævnte er af afgørende betydning for dommens rettidige håndhævelse.
3. Beslaglæggelse af løsøre (*el depósito de cosa mueble*), når sagsøger anmoder om en afgørelse om tilrådighedsstillelse af det pågældende aktiv, og sidstnævnte er i sagsøgtes besiddelse.
4. Udarbejdelse af fortegnelse over aktiver (*la formación de inventarios de bienes*) i overensstemmelse med de betingelser, som domstolen har fastlagt.
5. Foreløbig indgivelse af fordringer (*la anotación preventiva de demanda*) i forbindelse med aktiver eller rettigheder, som er underlagt krav om indskrivning i offentlige registre.
6. Indskrivning i andre registre (*otras anotaciones registrales*) i forbindelse med sager, hvor registrets offentlige karakter kan bidrage til at opnå et tilfredsstillende resultat.
7. Retskendelse om midlertidigt ophør med en virksomhed dvs. midlertidig afståelse fra en bestemt adfærd, eller et midlertidigt forbud, der suspenderer eller stopper leveringen af en tjenesteydelse.
8. Beslaglæggelse og konfiskation af indtægter (*la intervención y depósito de ingresos*), der er opnået gennem en aktivitet, der anses for ulovlig, og som sagsøger med søgsmålet ønsker at få nedlagt forbud imod eller bragt til ophør, samt betaling eller deponering af beløb, der fordres som kompensation for intellektuel ejendomsret.
9. Midlertidig konfiskation af eksemplarer af værker eller genstande (*el depósito temporal de ejemplares de las obras u objetos*), som angiveligt er produceret i strid med reglerne om immateriel og industriel ejendomsret, samt deponering af de materialer, som er medgået til produktionen.
10. Suspension af anfægtede selskabsbeslutninger (*la suspensión de acuerdos sociales*), når sagsøger eller sagsøgerne repræsenterer mindst 1 eller 5 % af aktiekapitalen, afhængigt af hvorvidt det sagsøgte selskab har udstedt værdipapirer, som på tidspunktet for stridsmålet er blevet optaget til handel på et officielt sekundært marked.

Sammen med disse foranstaltninger giver sidste stykke i artikel 727 i LEC retten mulighed for at anvende andre foranstaltninger, som ikke er medtaget blandt de ovennævnte (såsom de foranstaltninger, der er fastsat i

artikel 762 i LEC), hvorfor listen ikke er udtømmende:

1. Enhver anden foranstaltning, som udtrykkeligt er fastsat ved lov med henblik på at beskytte visse rettigheder, eller som anses for nødvendig med henblik på at sikre den retsbeskyttelse, som kan ydes gennem domsafsigelsen.

Uden for dette generelle system findes der andre retsforskrifter vedrørende midlertidig beskyttelse, blandt andet:

1. Sager med henblik på personers rets- og handleevne: Artikel 762 i LEC giver en domstol mulighed for af egen drift at afgøre, hvilke foranstaltninger den anser for nødvendige af hensyn til beskyttelsen af en handicappet person eller dennes ejendom.
2. Sager angående forældreskab, faderskab og moderskab: Artikel 768 i LEC indeholder foranstaltninger til beskyttelse af en person og en ejendom, der er underlagt en forældremyndighedsindehavers myndighed, og tildeling af midlertidigt underholdsbidrag til sagsøger, herunder også uden forudgående høring i hastetilfælde.
3. Beskyttelse af en afdød persons ejendom: Blandt foranstaltningerne kan det være nødvendigt at sikre en ejendoms aktiver og en afdøds dokumenter eller administrere ejendommen (artikel 790-796 i LEC).

Det er også fastlagt specifikke retsbevarende foranstaltninger i særlige bestemmelser, herunder bl.a. følgende:

1. Loven om immateriel ejendom (*Ley Propiedad Intelectual*). Kongeligt dekret nr. 1/1996 af 12. april 1996 — artikel 138 og 141 (beslaglæggelse og konfiskation af indtægter, der er opnået gennem ulovlig virksomhed, indstilling af offentlig reproduktions-, distributions- og kommunikationsvirksomhed, konfiskation af producerede genstande, beslaglæggelse af udstyr, apparater, fysiske medier osv.).
2. Loven om varemærker (*Ley de Marcas*). Lov nr. 17/2001 af 7. december 2001 — artikel 61b (foreløbig indgivelse af fordringer i varemærke registret).
3. Loven om patenter (*Ley de Patentes*). Lov nr. 24/2015 af 24. juli 2015 — artikel 11 (indstilling af proceduren for tildeling af patent), artikel 117 og artikel 127 ff. (udstedelse af forbud mod handlinger, der vil kunne krænke ansøgerens rettigheder, beslaglæggelse og tilbageholdelse af de varer, som påstås at udgøre en krænkelse af patentindehaverens rettigheder, sikring af den eventuelle skadeserstatning samt den efterfølgende indførelse i registret).
4. Loven om konkurs (*Ley Concursal*). Kongeligt lovdekret nr. 1/2020 af 5. maj 2020 om godkendelse af den omarbejdede tekst til konkursloven. Artikel 133 — beslaglæggelse af aktiver tilhørende kuratorer eller likvidatorer, de jure og de facto, og direktører for den eller de insolvente juridiske personer, alt efter hvad der er relevant, artikel 18 — sikring af bl.a. aktivernes integritet.
5. Loven om søfart (*Ley de Navegación Marítima*). Lov nr. 14/2014 af 24. juli 2014 — artikel 43 og artikel 470 ff. (retsbevarende beslaglæggelse af skibe).
6. Loven om ejerlejligheder (*Ley de Propiedad Horizontal*). Lov nr. 49/1960 af 21. juli 1960 — artikel 7 (indstilling af ulovlig virksomhed) og artikel 18 (suspension af aftaler vedtaget i ejerforeninger).

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

2.1 Procedure

Foranstaltningerne udstedes af en dommer eller domstol med jurisdiktion over emnet eller området. Det vil være den dommer eller domstol, der behandler sagen, eller, hvis sagen endnu ikke er indledt, den dommer eller domstol, hvis pligt det ville have været at behandle sagen.

Det er muligt at begære retsbevarende foranstaltninger, før et søgsmål fremsættes, forudsat at dets art ikke forhindrer anvendelse af retsbevarende foranstaltninger (som det for eksempel er tilfældet ved foreløbig registrering af stævningen), og at loven ikke kræver, at anmodningen herom vedlægges stævningen (som det er tilfældet ved ophør med ulovlige aktiviteter eller suspension af fælles aftaler i tilfælde af tvister om fælles ejendom). På grund af deres særlige karakter (normalt vil der blive anmodet herom i selve stævningen) kræves det, at de er både nødvendige og uopsættelige på samme tid. Retsbevarende foranstaltninger kan pålægges uden høring af den anden part i indsigelsessagen (uden at retten til at modsætte sig foranstaltningerne efter deres vedtagelse berøres). Dog udløber foranstaltningerne, hvis der ikke er blevet indgivet søgsmål inden for 20 dage efter beslutningen om deres anvendelse.

Som anført ovenfor er det mere almindeligt at ansøge om anvendelse af foranstaltningerne samtidig med indgivelse af søgsmålet. I dette tilfælde bestemmer dommeren eller domstolen, at der oprettes en særskilt sag for de retsbevarende foranstaltninger, som behandles samtidig med søgsmålet, hvor det er muligt at fremlægge bevis for, at forudsætningerne for en midlertidig sikring er til stede. Hovedreglen er, at parterne indkaldes til høring ved retten, før der træffes retsbevarende foranstaltninger. Det er muligt at fremsætte erklæringer, og ethvert relevant bevis i forbindelse med afgørelsen om, hvorvidt anvendelsen af retsbevarende foranstaltninger er berettiget, kan fremlægges af parterne; når det er relevant, kan parten, der anmoder om anvendelse af de retsbevarende foranstaltninger, anmodes om en garantistillelse i det tilfælde, at anmodningen afvises. Dog kan parten, der anmoder om foranstaltningen, anmode om dens gennemførelse uden at modparten høres, såfremt parten fremlægger bevis for, at der foreligger presserende grunde, eller at høringen vil kunne kompromittere foranstaltningernes gennemførelse, hvis der for eksempel er risiko for hemmeligholdelse, eller skyldneres ejendom kan gå tabt. I dette tilfælde kan den forurettede part gøre indsigelse, når foranstaltningen er blevet vedtaget.

Det er også muligt at anmode om foranstaltningernes gennemførelse efter indgivet søgsmål eller i forbindelse med en appel. Dog skal en sådan anmodning understøttes med kendsgerninger eller omstændigheder, som begrundes dens timing.

I tilfælde, hvor det er nødvendigt, at en advokat eller offentlig anklagemyndighed medvirker, er deres deltagelse påkrævet for at kunne anmode om vedtagelse af retsbevarende foranstaltninger. I tilfælde af hasteforanstaltninger forud for søgsmålet er juridisk repræsentation ikke påkrævet (artikel 23 og 31 i LEC).

2.2 De vigtigste betingelser

Følgende betingelser skal være opfyldt, hvis en domstol skal kunne acceptere anvendelsen af retsbevarende foranstaltninger:

1. Risici knyttet til tidsforløbet eller *periculum in mora*: Disse består i den risiko for skade, som sagsøger vil kunne lide gennem en forsinkelse i sagsbehandlingen, der vil kunne forhindre fuldbyrdelsen af dommens indhold eller afgørelsen, som afslutter søgsmålet. Parten, der anmoder om anvendelse af retsbevarende foranstaltninger, skal kunne dokumentere, at der under sagsbehandlingens varighed vil kunne opstå situationer, der kan hindre eller hæmme effektiviteten af den sikring, som vil kunne ydes i tilfælde af bekræftende dom, såfremt foranstaltningerne ikke gennemføres. Der bør under alle omstændigheder ikke anvendes retsbevarende foranstaltninger, hvis sagsøger har båret risikoen i længere tid, medmindre denne kan fremlægge dokumentation, der forklarer, hvorfor anmodningen om anvendelse af retsbevarende foranstaltninger ikke er fremsat tidligere.
2. Berettiget søgsmål eller en *prima facie*-sag: Sagsøger skal fremlægge grundene til det rimelige i en foreløbig afgørelse om foranstaltningernes tilstrækkelige lovmæssige grundlag for retten. Denne betingelse indebærer, at sagsøger skal fremlægge oplysninger, motiver og dokumenterede beviser, på baggrund af hvilke retten kan træffe sin afgørelse, en foreløbig og begrundet afgørelse på baggrund af kravet (artikel 728, stk. 2, i LEC) uden at foregribe sagens omstændigheder (da det i Spanien er den samme domstol, som træffer afgørelse vedrørende anvendelsen af retsbevarende foranstaltninger og derefter behandler sagen). I tilslutning til dokumentation godtages andre former for beviser (vidner, sagkyndige, parternes udtalelser osv.).
3. Sikkerhedsstillelse: Medmindre andet udtrykkeligt er besluttet, skal sagsøger, der anmoder om anvendelsen af retsbevarende foranstaltninger, stille tilstrækkelig sikkerhed til hurtigt og effektivt at kompensere for skader på sagsøgtes aktiver som følge af foranstaltningernes gennemførelse. Retten fastsætter beløbet under hensyntagen til a) søgsmålets art og indhold, b) dens vurdering af grundlaget for søgsmålet og c) årsagerne til foranstaltningernes egnethed eller tilstrækkelighed med hensyn til kvantificering af de skader, som en gennemførelse af foranstaltningerne vil kunne medføre.
4. Proportionalitet: Dette krav fremgår ikke eksplicit i LEC, men det anses i almindelighed for at være et supplement til de øvrige, idet en domstol kun vil træffe afgørelse om gennemførelse af foranstaltninger, som er strengt nødvendige for at opnå det formål at sikre den pågældende sag, der er genstand for den midlertidige sikring. Dette beror på retsstatsprincippet og reglen om minimal indgriben på området for den enkeltes frihed. Gennem forfatningen styrer disse principper hele retssystemet.
5. Komplementaritet: Retsbevarende foranstaltninger følger udfaldet af det overordnede søgsmål, som de er knyttet til.
6. Variabilitet: Retsbevarende foranstaltninger kan ændres, hvis det bevises, at påberåbte forhold eller

omstændigheder ikke kunne have været taget i betragtning på tidspunktet for foranstaltningernes gennemførelse eller inden for fristen for indsigelse mod deres gennemførelse.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

Det er hensigten med vedtagelsen af en retsbevarende foranstaltning at imødegå eller foregribe muligheden for, at sagsøgte under et verserende eller fremtidigt søgsmål kan blive tvunget til enten ikke at foretage bestemte handlinger med deres aktiver eller at foretage andre. Retsbevarende foranstaltninger træffes for at forhindre, at sagsøgte foretager handlinger, der har til formål at forhindre adgang til deres aktiver, kan skade eller tillader skader på disse aktiver eller gør visse aktiver utilgængelige for retten ved at give anledning til insolvensbehandling og på den måde forhindre enhver mulig domsafsigelse i at blive håndhævet.

I spansk lovgivning kan retsbevarende foranstaltninger kun vedtages af domstolene. De kan ikke vedtages af voldgiftsdommerne eller mæglere; der findes ikke noget bestemt antal foranstaltninger; deres karakter er dispositiv (de kan kun gennemføres på anmodning af den ene af parterne); de vedrører ejendom, da de påvirker sagsøgte aktiver og rettigheder; deres formål er at sikre håndhævelsen af en mulig bekræftende dom; de tjener til afgørelsen, som skal træffes i det overordnede søgsmål.

De kan anvendes på både materielle og immaterielle aktiver. De er ikke alene af økonomisk karakter; retsbevarende foranstaltninger kan anvendes for at begrænse personlige rettigheder.

De gør det muligt at vedtage påbud og forbud; derfor kan de indeholde handlinger, som skal eller ikke skal udføres.

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

1. Retsbevarende foranstaltninger kan træffes vedrørende konkrete og specifikke aktiver samt vedrørende alt det, der kan kvantificeres i penge, såsom produkter, lejer og udbytter, der opnås fra ting. Det er muligt at anmode om beslaglæggelse af disse varer med henblik på at opnå en ret til tilbagebetaling som følge af en generisk forpligtelse, hvor de skyldige genstande ikke er specifikke, men erstattes af et specifikt anslået pengebeløb ved hjælp af en enkel matematisk beregning. Specifikt løsøre deponeres hos en egnet depotinstitution, som udpeges af dommeren. Det er også muligt at beslaglægge, indefryse og konfiskere pengebeløb. Der sondres mellem beslaglæggelse og konfiskering af indtægter fra ulovlige aktiviteter og indtægter fra lovlige aktiviteter som f.eks. indtægter fra immateriel ejendomsret.
2. En anden gruppe foranstaltninger, der kan tages i anvendelse, er handlinger, som retten kan tillade i forbindelse med en fordring i et søgsmål, som ikke vedrører et bestemt aktiv.

Således er der mulighed for retslig forvaltning eller retspålagt konkursbehandling af anlægsaktiver, når der søges dom for deres tilrådighedsstillelse i egenskab af ejer, brugshaver eller enhver anden egenskab, der medfører en legitim interesse.

Der kan også anmodes om udarbejdelse af en fortegnelse over aktiver i overensstemmelse med betingelserne fastsat af retten.

Indgivelse af anmodning om anvendelsen af retsbevarende foranstaltninger er tilladt, når den vedrører aktiver eller rettigheder, som er omfattet af krav om indskrivelse i offentlige registre, eller andre registre i tilfælde, hvor registrets offentlige karakter kan bidrage til at opnå et tilfredsstillende resultat.

Endelig kan en retskendelse om midlertidigt ophør med en aktivitet, midlertidig afståelse fra en bestemt adfærd eller et midlertidigt forbud, der suspenderer eller stopper leveringen af en tjenesteydelse, også afsiges.

3. Den sidste gruppe af genstande, som kan påvirkes af foranstaltningerne, er materialer og genstande knyttet til et særligt forhold (dette er i virkeligheden en retspålagt betalingsstandsning eller et indgreb i aktiver, som anvendes i produktionen af industrielle eller immaterielle ejendomsrettigheder).

Ligeledes kan enhver af et handelsselskabs beslutninger suspenderes.

4. Endelig er der i spansk lovgivning mulighed for at anvende en række uspecificerede foranstaltninger til beskyttelse af visse rettigheder, som er fastsat ved lov eller anses for nødvendige for at sikre en effektiv

domstolsbeskyttelse. Det er ikke specificeret, hvad disse foranstaltninger kan vedrøre, og de kan være af enhver slags, forudsat de er nødvendige.

3.2 Retsmidlernes virkning

1. Retsbevarende foranstaltninger i form af beslaglæggelse af kvantificerbare goder, penge, indkomst eller produkter anvendes til at sikre en balance, så sagsøgte kan dække omkostningerne i forbindelse med en eventuel domsafsigelse, navnlig i sager, hvor dommens fuldbyrdelse ikke ville forekomme frivilligt.
2. Deponering af løsøre kan kun bevilges, når søgsmålet gælder udlevering af en specifik genstand, som er i sagsøgtes besiddelse.
3. Når retslig forvaltning eller konkursbehandling bevilges, er det hensigten at sikre særligt anlægsaktiver med henblik på at forhindre, at dårlig forvaltning medfører, at udbyttet heraf forringes eller forsvinder.
4. Placering af anlægsaktiver under retspålagt forvaltning indebærer retslig kontrol, men fratager ikke sagsøgte ledelsen; på den anden side medfører en betalingsstandsning et yderligere skridt mod modtagerens overtagelse af sagsøgtes ledelse.
5. En anmodning om udarbejdelse af en fortegnelse over inventar kan imødekommes i alle søgsmål uanset deres formål, med opfyldelse af den ene betingelse, at inventarlisten er nødvendig for at sikre, at der kan opnås en bekræftende dom. Dommeren skal klart fastlægge de oplysninger, som skal være indeholdt, og med hvilken metode de skal indhentes.
6. Virkningerne af indgivelsen af en anmodning om anvendelse af retsbevarende foranstaltninger omfatter det formelle område, som er knyttet til den procedure, hvori foranstaltningerne bevilges. Proceduren har til formål at suspendere den beskyttelse, som registrenes offentlige karakter yder, og den tillid, som dette kunne give indehaveren af et aktiv eller en rettighed, mens tredjeparter ikke kan påberåbe sig manglende kendskab med hensyn til søgsmålets virkning på disse. En anmodning om anvendelse af retsbevarende foranstaltninger kan bevilges i alle slags sager, der giver beskyttelse i ethvert offentligt register som f.eks. ejendomsregistre og registre over kommercielle ejendomsrettigheder.
7. Midlertidige begrænsninger i den sagsøgtes adfærd: Regulering af disse findes nedfældet i separate, særlige love. De bør derfor vedtages i overensstemmelse med bestemmelser i de relevante love. Deres virkninger rækker til en retskendelse om midlertidigt ophør med aktivitet, som sagsøgte udøver; midlertidig afståelse fra en bestemt adfærd eller et midlertidigt forbud, der suspenderer eller stopper leveringen af en tjenesteydelse, der blev leveret.
8. Beslaglæggelse, indefrysning og konfiskering af pengebeløb: Dette er en klar retsbevarende foranstaltning og udgør en retsbevarende beslaglæggelse, som skal sikre håndhævelsen af et søgsmål med et specifikt økonomisk indhold. Denne foranstaltning gør det muligt at træffe afgørelse om beslaglæggelse og konfiskation af indkomst som følge af ulovlig aktivitet. Den kan ikke anvendes separat, og derfor er det nødvendigt både at beslutte beslaglæggelse og konfiskation. Hvis det kun er hensigten at anvende den ene af de to foranstaltninger, skal de ovenfor beskrevne generelle foranstaltninger tages i anvendelse. Denne foranstaltning kan også vedtages for indefrysning eller konfiskering af pengebeløb, der kræves som vederlag for immateriel ejendomsret, nemlig ophavsmændenes rettigheder til at modtage pengebeløb for deres værk, som består af en forholdsmæssig andel af indkomsten, som genereres af de forskellige offentlige udtryk, der er anerkendt i loven om immateriel ejendomsret.
9. Deponering af materialer eller genstande, som er knyttet til et eksklusivt forhold: Dette er en retsbevarende foranstaltning, som har sin oprindelse i området for beskyttelsen af rettigheder til eksklusiv udnyttelse, rettigheder som særlige love om industriel og immateriel ejendomsret tillægger rettighedshaverne. Der er tale om en retspålagt betalingsstandsning specielt for genstanden, som afgørelsen gælder for, samt genstande eller materialer, som er nødvendige for produktionen.
10. Suspension af selskabers beslutninger: Bestemmelserne i denne foranstaltning afhænger af betingelserne, som er nødvendige for at anmode om dens gennemførelse: 1 % af aktiekapitalen, hvis selskabet har udstedt værdipapirer, som på tidspunktet for fordringens fremsættelse er blevet optaget til handel på et officielt sekundært marked, eller 5 % af aktiekapitalen, hvis dette ikke er tilfældet. Foranstaltningen kan anvendes på alle typer kommercielle selskaber.

3.3 Retsmidlernes gyldighed

De retsbevarende foranstaltninger vedtages normalt efter høring af sagsøgte. Hvis sagsøger anmoder herom, og dokumenterer begrundelsen for uopsætteligheden, kan retten beslutte foranstaltningernes anvendelse uden yderligere formaliteter og skal fremlægge begrundelse for ikke at høre sagsøgte inden fem dage efter afgørelsen. De retsbevarende foranstaltninger kan ændres efter deres gennemførelse, hvis det bevises, at påberåbte forhold eller omstændigheder ikke kunne have været taget i betragtning på tidspunktet for

foranstaltningernes gennemførelse, eller inden for fristen for indsigelse mod deres gennemførelse.

Hvis dommen afviser sagsøgers anmodning, skal retten straks beordre ophævelse af foranstaltningen, medmindre der fremsættes en indsigelse mod dette, som tager hensyn til sagens omstændigheder og som følger af en øget sikkerhed.

Hvis sagen opretholdes delvist, skal retten træffe afgørelse vedrørende ophævelse eller opretholdelse af foranstaltningen efter høring af parten, som har gjort indsigelse.

Hvis afslaget på fordringen bekræftes, vil retten på eget initiativ ophæve foranstaltningerne, efter den endelige afgørelse er afsagt, og parten, der er berørt af foranstaltningerne, kan indlede krav om erstatning for lidte skader (dette gælder også i tilfælde af sagsøgers opgivelse af handlingen eller tilbagetrækning af søgsmålet).

Et andet tilfælde, hvor retsbevarende foranstaltninger kan ændres, er, når foranstaltningen anvendes før søgsmålet og uden høring af sagsøgte. I dette tilfælde skal foranstaltningen omgående ophæves og sagsøgte kompenseres for de lidte skader, hvis sagsøger ikke inden for det lovbestemte tidsrum på 20 dage indgiver søgsmål og tidsfristen udløber. Desuden vil sagsøger blive opkrævet omkostninger påløbet proceduren.

Ligeledes kan foranstaltningen ikke opretholdes, hvis søgsmålet suspenderes for en periode på mere end seks måneder af grunde, som kan tilskrives sagsøger.

Hvis en foreløbig fuldbyrdelse af en retsafgørelse beordres, skal alle retsbevarende foranstaltninger bevilget i forbindelse med denne fuldbyrdelse ophæves og erstattes af håndhævelsesforanstaltninger på en sådan måde, at de først vedtagne retsbevarende foranstaltninger ændrer karakter.

Endelig kan sagsøgte anmode retten om at erstatte en retsbevarende foranstaltning med tilstrækkelig sikkerhed til at garantere en effektiv håndhævelse af dommen. Dommeren, som traf afgørelse om den retsbevarende foranstaltning, har jurisdiktion over dette og kan bestemme, at sikkerheden stilles enten i form af kontanter eller som en garanti.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

De formelle regler giver mulighed for at appellere afgørelsen til en højere domstol.

Det er således muligt at appellere kendelsen, som bevilger foranstaltningerne, om end indgivelse af appel ikke har opsættende virkning på foranstaltningerne. En kendelse om ikke at træffe foranstaltninger kan også appelleres.

I forbindelse med indgivelse af appel har sagsøger dog i hver enkelt sag mulighed for at gentage sin anmodning, såfremt der foreligger ændrede omstændigheder i forhold til tidspunktet for den oprindelige anmodning.

Der findes ingen ret til at appellere en kendelse, der bevilger retsbevarende foranstaltninger uden forudgående høring af sagsøgte, da den korrekte procedure i dette tilfælde er indsigelse, som skal fremsættes for den dommer, som har bevilget de retsbevarende foranstaltninger. Sagsøgte kan indgive en appel mod en sådan kendelse, som ikke vil have nogen opsættende virkning. Sagsøger, som har anmodet om de retsbevarende foranstaltninger, har samme ret til at indgive appel, hvis sagsøgtes indsigelse tages til følge enten helt eller delvist.

I modsætning til ovenstående findes der ingen ret til appel, når anmodningen om sikkerhedsstillelse bevilges eller afslås.

Forberedelsen og dokumentationen af appellen er blot underlagt de generelle regler (artikel 458). Hvis der er flere appellanter, beregnes deres tidsfrister individuelt.

Som nævnt ovenfor har indgivelse af appel mod kendelsen om anvendelse af retsbevarende foranstaltninger ingen opsættende virkning på deres gennemførelse. Dommeren vil fortsætte med at give de nødvendige instrukser for foranstaltningernes gennemførelse.

Kendelser om ikke at træffe foranstaltninger prioriteres ved appelretten; datoer for retsmøder, afstemning om domfældelse og afsigelse af dom skal ske så hurtigt som muligt.

OMKOSTNINGER VED RETSBEVARENDE FORANSTALTNINGER

Omkostningerne er som hovedregel underlagt vinderkriteriet, dvs. omkostningerne pålægges den part, der ikke har fået medhold i sin påstand (om at opretholde eller afvise foranstaltningerne). Navnlig bestemmes det i artikel 736 i LEC, at sagsøgeren skal bære omkostningerne i tilfælde af afslag (princippet om objektiv kendelse), men der findes ingen tilsvarende bestemmelse (kendelse om sagsøgtes betaling af sagsomkostningerne) i tilfælde af, at sagsøgeren får medhold. I et sådant tilfælde er der forskellige holdninger i den juridiske litteratur og retspraksis.

■ Sidste opdatering: 30/07/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.